

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande N:o 18/-29 med anledning av Landskapsnämndens framställning till Ålands Landsting angående landstingsmannen Walter Sjöbloms m.fl. landstingsmäns petition av den 20 sistlidna februari om ändring av 11 § i fiskeristadgan den 23 juli 1902, sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 4 oktober 1919, såtillvida, att sik- och laxfiske blir tillåtet i landskapet Åland året om.

Uti sitt betänkande N:o 3/-29 av den 21 februari 1929 med anledning av rubricerade petition har Finans- och Ekonomiutskottet av där i omförmäld orsak framhållit, hurusom siken icke med nödvändighet behöver vara fredad inom landskapets vattenområde, synnerligast som sagda fiskart under det kvartsekel densamma i lag varit fredad icke dock ökats, men har Utskottet ^{dock} ansett en sakkunnig utredning i frågan nödig.

Landskapsnämnden, som av Landstinget erhållit uppdraget att i enlighet med Utskottets förslag utreda möjligheten av att tillmötesgå petitionärernas önskningsmål, har uti sin ovannämnda framställning på grund av vunnen utredning kommit till det resultat, att siken ur synpunkten såväl av dess fortplantning som landskapets fiskarbefolknings ekonomi ävensom omöjligheten att övervaka förbudets mot sikfångst under fredningstiden efterlevnad bör kunna fångas inom landskapet hela året om.

Utskottet, vars ledamöter av erfarenhet har kännedom om att siken, ehuru i mindre grad, leker i åländska vikar, kan för sin del i allo dela den uppfattning Landskapsnämnden givit uttryck åt i sin åberopade framställning beträffande sikfångsten och biträder dess förvarande förslag, detta med så mycket större skäl som ett lagbud, vilket så litet efterföljes, att även i denna stad, varest polismyndighet finnes, till och med under denna november månad, då all sikfångst och handel med sik författningsenligt är förbjuden, sådan öppet för-

sålts uti en av denna stads matvarubutiker, icke kan vara annat än till skada för befolkningen och undergräva dess aktning för lag och laga stadganden.

På grund härav får Utskottet värdsammast föreslå

att sikfångst bleve tillåten inom landskapet Åland hela året om samt

att 11 och 27 §§ i gällande fiskeristadga måtte på grund härav erhålla följande av Landskapsnämnden föreslagna formulering:

" 11 §.

Under nedannämnda tider vare följande fiskslag fredade och all fångst av sådana förbjuden, nämligen:

lax, med det i 7 § för taimenfångst stadgade undantag, i alla vattendrag utom Ladoga och saltajön från och med den 1 september till och med den 30 april; dock får mete av lax idkas intill den 15 september; samt gös under hela juni månad.

Under den tid visst fiskslag är fredat, må ej heller redskap hållas utsatt, som är avsett för fångst av sådan fisk. I laxförande å vare jämväl allt mete från och med den 15 september till och med den 31 december förbjudet.

Under lax inbegripes även annorlunda benämnd fisk av laxsläktet, utom röding.

27 §.

Ej må lax, gös eller kräfta i färskt tillstånd under dess fredningstid eller undermålig kräfta forslas, säljas, till salu hållas, köpas eller mot betalning serveras. Innehar någon vid ingången av den tid, varunder fisk av visst slag eller kräfta är fridlyst, därav förråd, som förut blivit lagligen fångat, vare berättigad att det föryttra under de första sju dagarna av fridlysningstiden.

Nu nämnda förbud avser ej blank lax eller sådan, som icke är i

lekdräkt.

Ej må någon sälja, till salu hålla, köpa, eller mot betalning servera fisk av nedan uppräknade slag, som icke från spetsen av huvudet till ändan av stjärten innehar följande längd, nämligen:

havslax och taimen trettiofem centimeter;

forell tjugufem centimeter;

röding trettio centimeter;

harr tjugufem centimeter;

sik tjugufem centimeter;

braxen trettio centimeter;

id tjugufem centimeter; samt

gös trettiofem centimeter."

Mariehamn den 16 november 1929.

På Finans- Ekonomiutskottets vägnar:

L. Blomroos

Werner von Becker

Uti ärendets behandling hava deltagit ordföranden Blomroos, vice-ordföranden Törnroos samt ledamöterna Eriksson, Åkerfelt och Mansén.